

Mirepoix, en forma més aviat arbitrària). La separació entre els dos dpts. la marca la «Serre de *Mirepech*», com ho grafia el dicc. de Sabarthès, que per la banda de l'Aude, pertany al te. mun. de Seignalens. La ciutat, situada 3 k. al NE. de Foix, i a l'E. de *Pàmias* (fr. *Pamiers*), s'alça sobre les aigües d'un riu força important: el Gran Lhers: d'aquí, naturalment ve el nom. és significatiu el contrast que forma *Mirapeis* amb *Miremont*: pròpiament MIRA AD MONTEM, lloc situat més a l'O. i de cara a les muntanyes. D'aquest, o del bearnès o de la H.Gar. devia venir Guilhem Roger de *Mirepeis*, comanador de Romestanh (que és a la Gironda, en el Bazadès) a. 1328 (Millardet, *Recueil de Textes Landais*, p.198.10).

9) 10) etc. El tipus *Mirapeis* es repeteix en diversos llocs occitans. Un que n'hi havia a l'Aude (distr. de Narbona), justament per distingir-lo de la ciutat limítrofa, se li va canviar el nom en diminutiu: era encara «*Mira piscè*» en diversos docs. antics, des de 1271, però ara duu el nom de *Mirepeisset*, pron. vg. *mīropešē* (Sabathès). D'altra banda hi ha *Mirepeix* en el Bearn. muni. del c^o de Nay. doc. *Mirapeix* a. 1131, *Mirapiscis* S. XIII etc.; i també un *fief*, en te. de Baigts [*Mirapeix*, 1530]. aquí hi ha contrast amb *Le Miraboup* a. 1675 te. de Loumbiac, uns 20 k. més al NNE., encarat amb una regió de grans boscos, on abunyen les guineus (gc. *boups*, VULPES), mentre que el de Nay és damunt les aigües del gran Gave de Pau.

No dubtem de comptar amb característiques topogràfiques paral·leles en els altres homònims occitans, en part dels quals el nom oficial ha estat, també, afrancesat en *Mirepoix*. depts. Gard i H-Gar., prop de la ribera del riu Tarn. En resum, per a l'occità, els NLL *Mirapeis* es troben també vora un riu que porta peix,⁵ i formant contrast amb noms, com *Mira-mont* o de significat comparable (d'animals boscos etc.) El nom *Miremont* hi és també freqüent: compto 6 *Miremont* en els depts. occitans, i uns quants *Miremont* i un *Miraumont* en el Nord.

F) MIRALSOT, pda. rural de Fraga (Pita M., *Argensola* v, 29): es refereix al sot d'arbres (=cast. *soto*), perquè ja és prop de les arbedes de la ribera del Cinca cf. *DECat.* VIII 109b49 i 111a 20b134, no del cat. or. *sot* 'clotada' VIII 40; erròniament *Mirasol* en el mapa Hofmann de Nuremberg (c. l'any 1600); error anàleg per *sot*, o cosa semblant, en la forma *Mirasol* d'un pda. que hi ha immediata a l'O. de Graus; i en el nom d'un Marquès de *Mirasol*, nom aplicat després (o nom de fantasia?) a una ermita de St. Antoni del terme de Font d'En Carroc.

G) MIRAMAR. Molt repetit D) l'il·lustre NL mallorquí (pron. *miramā*) és entre Deià i Valldemossa. Porta la marca indeleble de Lluïl: «que 13 frares menors

studien en aràbich, en un monestir apellat *Miramar*, apartat, asegut en loch cuvinable, e à:ls provehits a lur necessitats» (*Blanquerna* II, 57.24). Però llavors ja consta com un nom arrelat (*BSAL* VI, 355-8): hi ha cites del «rafallus de *Miramar*» a. 1337; i del mateix any «loco de *Miramar* --- loci de *Miramar* (bis). En els segles immediats hi hagué l'escola lul·liana, i la impremta que hi instal·laren B.Caldentey i C. Prats, on s'imprimí la *Devota Contemplació* de C. Prats (J.M. Bover *Bi. Escr. Bal.* II, 186).

Molta biblgr. I important el que diu (si bé relatiu sobretot al segle passat) el llibret de l'Arx. Lluís Salvador «Lo que sé de *Miramar*», 82 pp. 4° Palma, 1911, cf. *BDLC* XI, 286); i per a la toponímia menor d'aquell gran predi, dades de gran valor en la seva magna obra *Les Balears* (trad. catalana, pp. 89-99).

2) *Miramar* te. Figuerola (Alt Cp. Tarr.), pron. *miramā*, a Santes Creus (Casac. 1920) gentilici *miramarēns*. Ja a. 1359: «Castell de *Pena Freyta* e de *Miramar*» (*CoDoACA* XII, 39). (Prenafeta és 5 k. a l'O. de Figuerola, a l'altra banda de la serra).

3) *Miramar* en te. de Mont-roig (Priorat) (*IGC*: 1359 *Guardamar* (*CoDoACA* XII, 38: de *guardar* 'mirar').

4) *El Miramar* pda. te. Artana (XXXIX, 160 5, 161.5).

5) *Miramar* pda. te. Nules (XXIX, 189.9).

6) MIRAMAR poble de l'Horta de Gandia: l'a. 1535 fou desmembrat de Gandia (SSiv, 294) i en el temps del «Beato» tenia 50 cases de moriscos. Lapeyre li'n troba 78,23 o 43 en els censos de 1527ss., Reglà (p. 117) 56 mor. el 1609. Coblà tòpica. «les xiques de *Miramar*: totes són altes i primes, / pareixen una escaleta / d'ajocar-se les gallines» a Daimús (S.Guarner. *Els Pobles Val. parlen* II. 157).

Pron. *pop. binamār* oit a Piles, 1962 (XXXIII 4), forma vulgar dissimilada, cf. *Mira-rosa* infra (K).

H) MIRAMBOSC, nom d'una pda. del te. de Nules (1970), formant contrast semàntic amb els *Miramar* de Nules i del veí terme d'Artana (G 4).

I) MIRARNAL te. d'Almenar, en un doc. de 1147. «terris de *Mirarnal*» (Font Rius *C.d.p.*, 64), síncope de (*mira arenal* 'mira a l'areny') en contrast amb *Mirambell*, que figura a la carta de pobl. de *Vencilló*, no gaire lluny al SE. d'allà.

J) i K) MIRAFLOR i MIRA-ROSA, pobles del Marquesat de Dènia; no n'hi ha notícia anterior a 1535, en què *Miraflor* fou anexas a la parr. de Verger, tenint 12 cases de moriscos; i *Mira-rosa* que en temps del Beato, tenia 25 moriscos; Lapeyre només dóna dades d'aquell any 10,10 i 16 mor. el 1563, 1572 i 1602 (p. 33); Reglà (p. 118) escriu *Miraflor* i *Mirarrosa* amb 23 mor. a cada un.

S'ha vacil·lat en la forma a adoptar oficialment, car algú proposa (fent cas d'una pron. vulgar) canviar-la en *Benaflor* i *Benarrosa*. Tanmateix llur nom consta